

lijks een naburigen windwijzer te consulteeren, niet weinig verrast was, toen op een goeden dag zijn beide élèves, die zijn gewoonte kenden, daarop hadden plaats genomen. Dit kleine voorval, op zichzelf niet meer dan een alledaagsche jongensgrap, teekent hem, die, van zijn jeugd af lenig en vlug, zijn leven lang vroolijk en opgewekt bleef. Gezond van lichaam is hij altijd geweest (in het barste weer zit hij nog buiten te werken); en ook zijn geest heeft niets van het jeugdige en frissche verloren. Al wat hij maakt, is van die eigenschappen een bewijs, ja, 't is of hij nog steeds wint in kracht.

Hoe die schilderijen en aquarellen tot stand komen?

Kom bij hem op 't atelier, en ge vindt er hem (met de onmisbare pijp in den mond) omringd door een menigte teekeningen; de meeste liggen op

Brug bij Noorden, naar eene studie.

den grond, enkele slechts staan op stoelen of ezels. „Zie-je,” vertelt hij u op zijn origineele wijze, „ik verbeeld mij soms, dat ik een dokter ben in „een hospitaal en dat die teekeningen allemaal mijn patiënten zijn. En als „ik dan zoo rondwandele, zie ik er een, die mij zoo verduivekaters bleek lijkt, „en dan zeg ik: „wacht eens even, ik zal voor jou eens wat klaar maken” „en dan probeer ik hem eens wat op te knappen. Sommige hebben wel eens „een heele operatie noodig om terecht te komen. Die daar in den hoek heeft, „geloof ik, de geelzucht, mot ik je zeggen, maar daar is wel raad op.” En zoo gaat het van den een naar den ander.

Dit is inderdaad zijn manier van werken. Want hoe heerlijk luchtig en frisch zijn teekeningen er ook mogen uitzien, zij zijn meestal niet het werk van